

« Οἱ δὲ (Ἕλληνες) τῶν κοινῶν ἐλπίδων ἐκπεσόντες, οἱ μὲν Μανιάται εἰς τὰ ἴδια σπήλαια, καὶ τοὺς δυσάντεις αὐτῶν αἰγίλωπας κατέφυγον, συνεπαγόμενοι πολλοὺς ἐκ τῶν ἐξωθεν· οἱ δὲ εἰς τὰς ἡπειρωτικὰς νήσους καὶ Κυθήραν ἐσώθησαν· οἱ δὲ ὡς πρόβατα, φεῦ μοι, σφαγῆς ἀπελείφθησαν. Οἱ γὰρ Ὀτμνοὶ ἐκ πάσης Ἀχαΐας καὶ Θεσσαλίας, συμπάσης Ἡπείρου καὶ τῆς ἐπέκεινα Ἰλλυρίδος ἀγεληδὸν συβρέσαντες, μηδενὸς ἀνθισταμένου καὶ ἀντιβαίνοντος κατὰ τε τὸν Ἴσθμὸν καὶ τὴν παραλίαν ἐκατέρου τοῦ κόλπου, ὡς λύκοι αἰμοδόροι πολλῷ τῷ μέτρῳ ὑπερήλασαν τῶν Μανιατῶν τὴν ὠμότητα· οὐ γὰρ τοῖς μαιφόνους ἀπῆν ὅσα ποτὲ ἐφάνη χαλεπωτάτης ἀπηνείας καὶ ἀπανθρώπου γνώμης ἐπινοήματα, ἀλλὰ καὶ ὅσα οὐδέπω ἐν ἐφόδῳ ἐχθρικῇ χειρὸς καὶ γνώμης ὑπῆρξε τολμήματα προσεπενοεῖτο καὶ ἐξευρίσκετο, καὶ οὐδὲ κόρον εἶχε λωφῆσων αἱμάτων τὸ βάρβαρον· ἐλύσσα δὲ καὶ χρημάτων καὶ τοῖς προκειμένοις μὴ ἐπαρκούμενον ἀνευρεῖν ἄτο, τοὺς ἔχειν τι ὑπονοούμενους κατέκαίε τε καὶ ὠβελίζετο ὡς μὴ τι λάθῃ κρυπτόμενον. Τοσαύτη γοῦν μανία τῶν ἀπανθρωποτάτων Τελχίνων καταπορθουμένης πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ ἀπλῶς οἰκίτης· τῶν ἐν Πελοποννήσῳ χριστιανῶν, οὐδὲ τῶν ὀρέων τὰ κρησφύγετα καὶ ἀπόκρημα ἄντρα καὶ διασφάγας καὶ μυχοὺς γῆς ἀνευρενήτους παρήκαν, ἀλλὰ πάντα λεηλατοῦντες καὶ λιτίζόμενοι, ὅτε ἐκ πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως αἱμάτων πλείονων ἀθῶων τοῖς ρέθροις τὴν γῆν ἐβαψαν, καὶ πάντα πλοῦτον φανερόν καὶ ἀφανῆ ἐκ τε τῶν ἰερῶν καὶ τῶν ἀπλῶς οἰκῶν καὶ ἐξ ἐνό· ἐκάστου συνθήροισαν, ἔσχατον ἠδραποδίζοντο. Ἄλλ' ἐν οἷς φιλοχρηματοῦντες· μάλλον ἐφιλοφρωπεύοντο οἱ βάρβαροι, ἐν τούτοις μάλλον οἱ δυστυχοῦντες ἐπωλοφύροντο, πατέρες τέκνων διαχωριζόμενοι, καὶ ἀνδρῶν τιμίων σῶφρονες γυναῖκες ἀποσπώμεναι, ἀδελφοὶ τ' ἀδελφῶν στεροόμενοι, καὶ νεογὰ τέκνα τῶν μητρικῶν ὠλενῶν ἀρπαζόμενα, παρθένου τε τρυφεραὶ τῶν θαλάμων ἐκπίπτουσαι, ὑπὸ χειρῶν βαρβάρων ἐλκόμεναι, συγγενεῖς συγγενῶν καὶ φίλοι φίλων καὶ οἰκειῶν οἰκειοὶ χωρὶς ἀπαγόμενοι καὶ καταδουλούμενοι· οὐ γὰρ ἐλύπει αὐτοὺς τὸ θανεῖν, ὡς τὸ ἐπ' ἀλλήλοις εἶναι καὶ παθεῖν τι τῆς εὐσεβείας ἀνάξιον, ὑπὲρ ἧς πάντα δεῖνὰ ἐκαρτέρησαν. Οὐδὲ γὰρ ἐν τοσοῦτοις μυρίοις θανοῦσι τῆς εὐσεβείας τις ἐκπέπτωκεν » (1).

(1) Πατριαρχικῆ Πεντηκονταετηρίδος.— Ἀκριβῶς καὶ εἰς πλάτος ἀφηγεῖται ὁ Μακ-